

her om Danmarks Rige, Danmark indtil Kongeaalen. Han har dog vistnok selv engang været deelagtig i at ville udstrække det til Eideren, og vilde maaffee endnu beholde denne Grændse. (En Stemme: Ja!) Ja, siger det ærede Medlem her ved Siden af. Det er altid godt, naar man engang faaer positive Ja'er; derved lærer man vedkommende Personer og Meninger at kjende; vi have altsaa een Person mere i Landet, der ikke forfølger Sagen under den Forudsætning, der er den eneste, under hvilken den kan forfølges, men vil opstille en anden, der vil rulle vor hele Tid tilbage, bagved 28de Januar 1852. Hvorfor forsøgte det ærede Medlem ikke sine Kræfter dengang? Jeg har nok hørt, at det ærede Medlem fra Maribo Amts 2det District (Magaard), der talte først, sagde, at han fandt ikke, det stod i Kundgjørelsen af 28de Januar, at denne Bei maatte man gaae; han sagde, at Danmark ikke havde forpligtet sig til at gaae denne Bei, og at han ikke kunde troe det, da det vilde være ydmygende for Danmark. Det ærede Medlem lod være med, fordi det vilde føre ham for vidt — og det vilde vist ogsaa have ført ham for vidt — at omtale, hvorledes han vilde begrunde sin Paastand. I saa Ord vil jeg blot gjøre opmærksom paa, at det ikke er Udlandet, der har paatvunget os at gaae denne Bei; men derfor er det ligesuldt vist, at det, at gaae ind paa denne Bei, er en Forpligtelse mod Udlandet; thi det er vort Tilbud, der ligger i Bægtsskaalen; det er ikke Noget, som er os paatvunget, men Noget, vi have tilbudt; og at svigte og gaae tilbage deraf, er værre end at trodsø Noget, der var os paatvunget; — det vilde være at bryde frivilligt indgaaede Forpligtelser. Saa siger det ærede Medlem vel: „Ja, men ingen Regjering skulde have gjort dette Tilbud“. Ja, det er let nok sagt, at man ikke skulde have gjort det; men, hvor store Formaal ligge for, og kun kunne naaes igjennem visse Midler, der gribe forstandige Mand i Dieblisset til de Midler, der ere de mindst farlige af de forskjellige, som ere at vælge imellem; og i de Storme og Bevægelser, hvorunder Europa har været, have vi selv følt, hvor farlige disse Rystelser i det Indre —

thi som Rystelser i det Indre blive de betegnede af Udlandet — vilde være. Har det ærede Medlem seet nogen Regjering her i Landet, der har faaet Anerkjendelse, blot et eneste Minuts Anerkjendelse, i Europa af, at der er et Danmarks-Rige indtil Eideren, og at Holskeen ligger udenfor Danmarks Rige? Har han seet dette? Det ærede Medlem sagde fremdeles, at ingen Forsatningslov kunde blive lovlig til uden igjennem en saadan eller lignende Overenskomst, som den foreslaaede mellem Konge og Folk. Det ærede Medlem sagde: „det er min Anskuelse“, og det er godt, at han sagde det; thi, dersom det var en almindelig Anskuelse, at Intet i Verden var lovligt uden det, der paa denne Maade var blevet til, saa er der meget ulovligt til i Verden (Magaard: Det er der ogsaa!). Det er vistnok; men det, der er lovligt i den daglige, stadige Udøvelse, det bliver ikke ulovligt, fordi den Maade, hvorpaa det er blevet til, ikke behager det ærede Medlem. Det ærede Medlem sagde om Grundloven, at den var bleven til ved en Overenskomst imellem Kongen og Folket. Nei! den er bleven givet af Kongen, efterat Kongen havde lært sit Folks Mening derom at kjende. (Magaard: Den er vedtagen af Folket) Ganske vist, den er vedtagen, og, naar man spørger: Er det ikke en udmærket Egenkab ved denne Lov, er det ikke en saa udmærket Egenkab ved denne Lov, at den vilde have en langt ringere Betydning, naar det ikke var Tilfældet, saa siger jeg med Fornøielse: Ja (Magaard: Det er dog forunderligt!) Nei, det er ikke forunderligt; jeg troer det for mit Vedkommende, det er min dybe og inderligste Overbeviisning, og den kan jeg lægge i Bægtsskaalen imod det ærede Medlem, der har tvivlet paa det. Men fordi det ikke kommer paa denne Maade, lader os derfor ikke kaste det bort som ulovligt. Man kan sige, det er da mindre stærkt, det er mindre holdbart; man kan sige til vor Konge, det er uforstigtigt at handle saaledes; men, isald det alligevel kommer saaledes, isald det skulde blive Midlet, hvorigjennem man skulde forsøge at gjøre det Udviklingsstred, der maa gjøres, saa lader os ikke iforveien betegne det som ulovligt. Lader os blive staaende paa det Standpunkt, hvorpaa